

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobkyň: a) I. M., b) nezl. V. M.**, obě zastoupeny JUDr. Milanem Hulíkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Bolzanova 1, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 28 Az 98/2005 - 37 ze dne 29. 3. 2006,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) napadly včasnou kasační stížností shora označený rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2005, č. j. OAM - 1791/VL - 20 - 04 - 2005. Tímto správním rozhodnutím žalovaný zamítl jejich žádost o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatelky jsou přesvědčeny, že důvody, které uváděl v řízení před žalovaným jejich manžel a otec, ospravedlňují udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, neboť byl z důvodu své agitační činnosti vystaven ve své vlasti nebezpečí pronásledování a trestání za své politické názory. Potíže, jimž musel čelit v zemi původu, nebyly správně vyhodnoceny žalovaným, přičemž soud tento chybný postup převzal při rozhodování o žalobě o neudělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu. Soud i správní orgán rovněž chybně vyhodnotily důsledky potíží manžela a otce stěžovatelek na ně samotné a z toho plynoucí důvody pro udělení azylu.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), je podána osobami oprávněnými, neboť stěžovatelky byly účastnicemi řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a jsou zastoupeny advokátem (§ 105

odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelky výslovně uplatnily kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Kasační stížnost je přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelek. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*

2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.

3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.

4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelky v kasační stížnosti argumentují velmi obecně, přičemž podle obsahu námitek lze dovodit, že uplatňují pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Namítají, že rozsudek krajského soudu je stížen nezákonností spočívající v nesprávném posouzení právní otázky, zda v jejich případě byly naplněny podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud konstatuje, že se opakovaně a konstantně vyjadřoval k aplikaci § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, a to v případech obdobných stěžovatelčiným. V této souvislosti lze například poukázat na rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 27/2003 - 48, či rozsudek ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43, oba dostupné na www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného

v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelek. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu